

Արշակ Չոպանյան

Անշեշ հուրը

Արևը հրավառ մայրամուտք ունի,
Կասառի ամռան, շունչեն ձմեռվան.
Մեր համբույրն, ո՛վ սիրական,
Պիտի երբեք չպաղի:

Դեղնած կը թափին տերևներն աշնան,
Կթռչնին վարդեր, միզեր կփրտին.
Մեր սիրտերը տարփագին
Հավիտյան թարմ պիտի մնան:

Այտեր կթոռմին, կմարին աչքեր,
Ճակտին վրա անբիծ խորշոնք կփորվին.
Մեր սերն, ո՛վ լույս իմ սրտին,
Պիտի երբեք չըլլա ծեր: